చదువుకోనీయరు (నాటిక)

అన్నాబత్తుల నరసింగరావు

(హాస్టల్ లోని గది. సమయం సుమారు రాత్రి 7 గం॥ శేఖర్ మెస్ నుంచి భోజనం చేసి, గదిలో ప్రవేశిస్తాడు.)

శేఖర్ : వెధవది! రేపే తగల పడాలా! ఈ క్లాసు పరీక్షలొకటి మధ్యలో

(విసుగ్గా పుస్తకం తెరుస్తాడు)

(పొడుగు చెంపలు, ఫుల్ హాండ్స్ షర్ట్, టైట్ పేంట్ తో ప్రసాద్ ప్రవేశం) ప్రసాద్ : వాట్ మేన్! ఏంటి తిడ్తున్నావ్! మరీ జిడ్డయిపోతున్నావే!

శే : ఒరే నాయనా! నాకసలే ఈ ఏడు తిక్కెదురుగా ఉంది. అందులోను ఈ వాళ

ప్రొఫేసర్ పిల్చి గూటాయించాడు, నా కాండక్టు అదీ బాగులేదని.

ప్ర : ఏడిశాడులే! మనమేం అబ్లుళ్ళయినట్లు మధ్యన వీళ్ళపోరొకటి. ఒక సైక్లోస్టైల్ నోటీస్ పారెస్తే సరి. కుక్కిన పేనుల్లా కాళ్ళ బేరానికొస్తారు, చదివి ఈ రోజుల్లో ఏం పాధిస్తారోయ్! పుష్ వుండాలి పుష్,

శే : ఒరే! నన్ను డిస్టర్బ్ చేయకు. అయినా ఎక్కడికీ ఉడాయింపు.

(కొంచెం సేపు తటపటాయించి)

ఒక మాట అంటాను ఏమీఅనుకోవు కదూ!

ప్ర : నా సైడ్‌లాక్స్ అసహ్యంగా ఉన్నాయంటావు అంతేనా! నేనెక్కడికెళ్ళినా ఇదేమాట! ఎవరేమనుకుంటే నాకేం! ఇది ఇప్పటి ఫేషన్! దీన్ని మార్చడం అసాధ్యం.

శే : చూడు ప్రసాద్ ఎవడో క్షవరం చేయించుకోడానికి తీరిక లేక కొంచెం చెంపలుపెంచాడనుకో! అదే పాషన్ అనుకొని నీలాంటి వాళ్లు కూడా

పెంచడం ఏం బాగులేదోయ్! చేసిన పని నలుగుర్లో చెప్పుకోడానికి సమంజసంగా ఉండాలి.

ప్ర : అఖిల భారత మంగళ్ళ మహాసభాధ్యక్షుడిలా మాట్లాడుతున్నా వేమిటి? మావల్లమీ బిజినెస్‌కి దెబ్బ తగలదులే! ఎటొచ్చీ కొంచెం జాగ్రత్తగా కత్తిరించాలి.

అ ఊ పెందుకు గాని, బార్‌కి వస్తావా?

శే: ఎంతమాట! బార్‌కా! మా నాన్న పెద్ద గాంధీ వాది. నా కిలాంటి విషయా లంటేఅసహ్యం. సిగరెట్టు కాల్చడానికే నా అంతరాత్మ ఒప్పదు. ఈ హాస్టల్ దయవల్ల అలవాటయింది.

ప్ర: ఏమి క్రొత్తగా కొత్త కాంగ్రేస్‌లో చేరినట్లు గాంధీ, అంతరాత్మ అంటు న్నావ్?

మన మిషుడెంజాయ్ చేయకపోతే ఎప్పుడు చేస్తామోయ్?

ఏమంటావ్?

శే: ఏమంటాను? ఇప్పటికి నాకు పడింది చాలు. వెధవది ఒక్క వాక్యం కూడా చదువ నివ్వరు సినిమా హాలుల్లో నయినా చదువుకోవచ్చు గానిఈ హాస్టల్లో మాత్రాం చదువుకోలేం.

ప్ర: ఆల్‌రైట్ బ్రదర్! కారీ ఆన్! ఎవరి కర్మ వాళ్ళది.

(విసురుగా వెళ్ళిపోతాడు)

(శేఖర్ చదవడానికి ప్రయత్నిస్తాడు)

("సార్'' అని మెస్ బోయ్ పిలుచు కుంటూ ప్రవేశం)

శే: ఏంరా! నీకేం పనీ పాట లేదేంటి ఇప్పుడొచ్చావ్!

బో: అది కాదండి. పాయంత్రం చాక లొచ్చాడు. మీరు బట్టలేస్తామన్నారట కానిమీరు లేకపోవడంతో వెళ్ళిపోయాడు.

శే: పోతే పోయాడు. మళ్లీ వస్తాడులే: మధ్యన నీ రాయభార మేమిటి?

బో: మీ....మీరు దసరా ఇనాం ఇస్తాన న్నారు, కదండి....

శే: అలా అడగ కూడదు. కథలన్నీ చెప్తావేమిటి? రేపు కనిపించు పో!

("మెస్ బోయ్ నిష్క్రమణం. శేఖర్ మరల చదవడానికి ప్రయత్నం.)

("ఏంది కథ గురువుగారు?'' అను కుంటూ రాజారావు ప్రవేశం.)

శే: రాజారావుగారు! నా పూర్వ జన్మ సుకృతం. తల్లి ఈ వాళపుస్తకం ముట్టానలోకం అంతావిరుచుకు పడుతున్న ట్టుందే నా మీద.

రా: ఏదో కథలో చదివి నట్టుందే మీ డైలాగు. అయినా బాగుందిలెండి. నాకు ఇవాళ. ఒక గొప్ప ఐడియా పట్టింది. కథ వ్రాసి పారేద్దామనుకుంటూన్నాను.

శే: పోయి రాసుకుందురూ!

రా: చూడండి అంతలోనే నన్నపార్థం చేసుకున్నారు. అసలు నేను వివిధ పరిస్థితుల్లో

విభిన్న దృక్పధాలున్న మానవులెలా ప్రవరిస్తారా? అని కుతూహలంతో

ఆంవరి దగ్గరకు వెళ్ళి కదుపుతుంటాను. మన సుబ్బరాజు స్కాండ్రల్ మీద ఒక నవల వ్రాయా లనుకుంటున్నాను.

శే: ఏ సుబ్బరాజండీ!

రా: అదే సుబ్బరాజూ-సుజాత వ్యవహారం

శే: ఆ! ఆ!

రా: అదే లేండి నవల వ్రాద్దామనుకుంటున్నా అప్పయే సరికి ఆలస్యమవుతుందేమోనని ముందు టూకిగా ఒక కథ వ్రాయలనుకుంటున్నాను.

శే: ఐ పి (మధ్య మధ్యన పుస్తకంలోకి చూస్తూంటాడు)

రా: అయినా మన ఆంధ్ర ప్రజల్లో సాహిత్యం అంటే గౌరవం అసలు లేదండి!

నా కథ సుమారు 12 అరటావులొచ్చింది. పెయిర్ కూడా చేసేశాను.

శే: చూడండి! ఆ కథ గురించి వర్ణనకన్న ఆ పళానా మొహాన పారెయ్యకూడదూ.

రా: చిరాకు పడకండీ గురువుగారు! లక్ష్మి సరస్వతులొక దాగ్గిరుండ వంటారే! అదంత నిజమో అనుభవం మీద తెలుస్తుంది.

శే: అంటే లక్ష్మి మీ దగ్గర చేరడానికి మొగమాట పడుతుందన్న మాట.

రా: లక్షి! అంత పెద్ద పదం వాడక్కర్లేదు లేండి. ఒక్క రూపాయతోనే సరస్వతికి సంతృప్తి కలుగుతుంది. అనట్టు ఈ వెధవ కథలున్నాయి చూశారూ! వ్రాయగానే పోస్టుదొత్కులో వేయకపోతే బద్ధకం, అనుమానం పీక్కుతింటోంది..

శే: నా కివ్వండి చదివేసి పోస్టు చేస్తాను.

రా: మీ కెందుకు లెండి ఆ శ్రమ! ఒక్క రూపాయి సర్దుదురూ నెక్స్ట్ ఎం.ఓ.లో సరిపెట్టేస్తాను (శేఖర్ ఒక రూపాయి రాజారావుకి ఇస్తాడు)

ఈ మధ్యన కవితలు కూడా ట్రై చేస్తున్నాను. వినిపించమంటారా?

శే: అబ్బే: రెపు వింటానులే

(రాజారావు నిష్క్రమణం. శేఖర్ సిగరెట్టు ముట్టించి పొగవదుల్తాడు. అంతలో ఎదురుగా పంచ, లాల్చి ధరించిన సుబ్బరామయ్య ప్రవేశం)

సు: ఏమబ్బాయ్ నేనొచ్చినప్పుడు నువ్వు సిగరెట్ కాలుస్తున్నావ్? మీ నాన్న వచ్చినప్పుడు మా వెధవ కాలుస్తాడు మర్యాద మంచి తెలియక్కరలేదు. బొత్తిగాపాడయి పోతున్నారు.

(శేఖర్ గాభరాగా సిగరెట్ పక్కనపడేసి హవాయి చెప్పుల్తో నలిపేసి)

శే: మీ....రు.

సు: ఎక్కడ మా వెధవ?

శే: ఇక్కడ చాలామంది ఉన్నారు. ఎవరండి మీ—

సు: వాడే మా అబ్బాయి ప్రసాద్.

శే: ఒహో ప్రసాదండీ! ఇంతవరకూ మేమిద్దరం కంబైన్‌డ్ స్టడీస్ చెశాం. ఇప్పుడే ఓలీఫ్‌కని బయటికెళ్ళి నట్లున్నాడు. నా రూమ్‌లో ఉండండి అందాక.

సు : నేను ఇక్కడ ఉండటానికి రాలేదోయ్! మా ఊరివాళ్ళం చాలామంది పని మీద వచ్చాం. హోటల్లో గదులు తీసుకున్నాం. ఏదో కంబైన్‌డ్ స్టడీస్ అంటున్నావు. నాకు తెలియందేముందిలే. నేను నలుగురు పిల్లల్ని ఈ కాలేజీలంతా చదివించాను.

శే : (నసుగుతూ) ఏదో కుర్రవాళ్ళం గదండీ!

సు : అవునవును కుర్రవాళ్ళేగాని కొట్లాటల్లోను, గలాటాల్లోను కాళ్ళు చేతులు విరుచు కోకుండా, పోలీసు స్టేషన్ల పాడన కుండా ఈ కాలేజీలు బయట పడితే సంతోషిస్తాను, లేకపోతే ఏ మినిష్టర్నో పట్టుకొని విడిపించుకోడం. కోర్టులంట తిరగడం బాధ మాకుండదు. ఇంతకీ మీ ఇంటి పేరేమిటబ్బాయి?

శే : చూడండీ! మీరే మనుకోక పోతే ఒక మాట అంటాను. మీరు అసలు పేరుకన్న ఇంటిపేరు కెందుకో అంత విలువునిస్తారు అంతమంచిది కాదని మా అభిప్రాయం

సు : ఏదో ఊసు కడిగాను. లేలోయ్! ఘటికుడిలా ఉన్నావే; సరేగాని మా వాడు క్లాసులకు వెళుతున్నాడా! అయినా మీ అందరూ ఒకటేలే! ఒకరి గుట్టు ఒకరు బయట పెట్టరు. నిన్ను చూస్తే మాత్రం నాకు సంతోషంగా ఉంది ఎడారిలో ఒయాసిస్సులా ఒకడివే పుస్తకంతో తంటాలు పడుతున్నావ్!

(అంతలో టీకి వస్తావురా. అని కేక వేసుకుంటూ విక్రమ్ ప్రవేశం)

వి : (తృళ్ళిపడి) ఆబ్బే ఏదో అలా వెళ్దామని....

సు : రా అబ్బాయి కూర్చో.

వి : ఒట్టినే వచ్చానండీ! చిన్న నోట్సు కావాలి రిఫర్ చేద్దామని.

సు : అవునవును. సరిలే ఇంతకీ నువ్వూ మా ప్రసాద్ ఒకటే క్లాసా

వి : అవునండి. మేమిద్దరం బెస్ట్‌ఫ్రెండ్స్

సు : చూడండబ్బాయిలూ! మీ మేష్టార్లు ఏమైనా చెప్తారంటారా?

శే : అలాగంటారేమండి. కాస్త జూనియర్ లెక్చర్లు తడుముకుంటారు గాని, మొత్తంమీద ప్రొఫెసర్లు గట్రా బాగానే చెప్తారు.

వి : అవునండీ బాగానే చెప్తారు.

సు : కాని, మీరే విననంటారు? ఎందుకడుగుతున్నా నంటే మొన్న మా స్నేహితుడొకడు వాళ్ళ అల్లుణ్ణి పరిచయం చేసేడు. అతను మీ కాలేజీలోనే లెక్చరర్ అట. వాలకం అదీ చూస్తే పిట్టల దొరలా ఉన్నాడు. వాక్శుద్ధి కూడా శూన్యమే. సరే రేపు ఉదయం వస్తాను. మా వాణ్ణి కొంచెం కనిపెట్టుకొని ఉండ

మనండి ఏ మోర్నింగ్‌షోకో కొట్టకుండా
వి: అలాగేనండి.

(సుబ్బరామయ్య నిష్క్రమణం)

వి: ఈ పేరేంట్స్‌తో ఇదే గొడవ. మని యార్డర్లు సమయానికి పంపరుగానిఇలాంటి సర్‌ప్రైజ్ విజిట్స్ మాత్రంచేస్తూటాంరు.

శే: ఈ ముసలాయన దేవాంతకుడిలా ఉన్నాడు. జాగ్రత్తగా పంపించేసాము. రేపు ప్రసాద్‌గాడికి చాలా ప్రిపరేషన్ అవసరం.

వి: సరేగాని, అలా ఒక రౌండ్ కొట్టి వద్దాం. నాకు బోర్ కొడుతోంది.

శే: రేపు టెస్టు కదా? మర్యాదకైనా పుస్తకం తీశావా? ఒక్క ముక్క కూడా చదవలేకపోతున్నాను.

వి: చదవడం ఏమిట్రా? ఔట్ ఆఫ్ ఫార్షన్. అసలు 'మన విద్యా విధానం మారాలి' 'పరీక్ష విధానం మారాలి' అని పేపర్లో చదవడం లేదూ! ఇదంతా డొల్లు బుచ్చకాయ వ్యవహారం! దీనికి ప్రిప రేషన్ ఒకటా!

శే: అయినా నాల్గు ముక్కలు వ్రాయడం మన కనీస ధర్మం కదరా!

వి: ఏం వ్రాస్తానో ఏమో! మనల్ని బందిలి దొడ్లో పెట్టినట్టు ఒక గదిలో పెడతారు. గంట మ్రోగించి గడ్డిపడేసినట్టు పేపర్లు, కాగితాలు పారేస్తారు. అవి మన్నంరెంకో, మూడో గంటలు నమలాలి. ఎవడు బాగా నమిలితే వాడే పాసు, పాపం పన్నునొప్పి వల్లో, కడుపులో వికారంవల్లో, బుర్రలో వెర్రి మొర్రి ఆలోచనలవల్ల ఎవరైనా నమల్లేక పోతే ఫెయిల్. ఇదేగదా పరీక్ష.

శే: ఏడిసినట్లుంది నీకాంప్రహెజన్! మరీ అంత చులకనగా మాట్లాడకు.

వి: నీవు ప్రేమించిన అమ్మాయి పరీక్ష లముందు నీకో షాక్ ఇచ్చిందనుకో అప్పుడు నువ్వేం చేస్తావు?

శే: డోంట్ బి సిల్లీ, ఇప్పుడున్న పరీక్షా విధానం బాగులేదన్నావ్ సరేగాని ఉన్న దాంట్లో మనం కొంత బాగవడానికి ప్రయ త్నించాలంటే ఒప్పుకుంటావా?

వి: సిన్సిర్‌గా వ్రాయాలంటావ్! అది ఒక ఆదర్శంగా పెట్టుకుంటే బాగానే ఉం టుందికాని బయట ప్రపంచంలోలేని సిన్సి యారిటీ నువ్వా నేనూ పరీక్షలు తిన్నగా వ్రాసినంతమాత్రాన వస్తుందంటావా?

శే: ఇప్పుడు నీతో వాదోపవాదాలకు నా కోపికలేదు, నీవేదో 'టీ' అనుకుంటూ వచ్చావ్‌కదూ! వెళ్ళి తాగిరద్దు. నాకిప్పుడు తాగాలని లేదు.

వి: సరే. తోడు లేకపోతే నేను వెళ్ళనూ

(విక్రమ్ నిష్క్రమణం)

శే: ఏం గాలివాన! పుస్తకం ముడితే ప్రళయం.

(శేఖర్ మళ్ళా చదవడానికి ప్రయ త్నిస్తాడు.)

('ఏం ఫిగర్ గురూ' అని కేకవేస్తూ సాయికుమార్ ప్రవేశిస్తాడు.)

శే: (చిరాగ్గా) ఇవాళింతే!

సా: నీవు చూడవలసింది గురూ! అసలీ ఆంధ్రలో అమ్మాయిలే బేక్‌వర్డ్. అందులో వైజాగ్‌లో అమ్మాయిలింకా బేక్‌వర్డ్. అలాంటిదీ రోజు ఏం సీను! ఏం సీను! చూస్తేగాని చెప్పలేము

శే: నీ ఆయాసం తీర్చుకొని తాపీగాచెప్పు కొంపలంటుకుపోవు.

సా: అసలు నీ సహాయం చాలా కావాలి. ఏం కట్టింది గురూ ఆ సారీ! బొడ్డు కిందకు! ఎక్సిలెంట్ ఫిగర్.

శే: అదా విశేషం.

సా: అసలు నీ .ద్వారా ఆ అమ్మాయి వివరాలు వగైరా తెలియాలి గురూ!

శే: ఏంటోయ్! నువ్వనేది. బొడ్డు కిందకు చీరె కట్టుకున్న అమ్మాయిల ఎడ్రసులన్నీ నా దగ్గరుంటాయంటావా?

సా: కాదు గురూ: ఆ అమ్మాయిది విజయనగరం. నీది కూడావిజయనగర మేగా? అందుకే నీకేమైనా భోగట్టా తెలుస్తుందని.

శే: ఆ అమ్మాయిది విజయనగరమని నీకెవరు చెప్పారు?

సా: ఆమాత్రం ప్రిలిమినరీ ఇన్‌వెస్టిగేషన్ చేయకుండా విడిచిపెడతానా! అందుకే ఇంత ఆలస్యం అయింది.

శే: బహుశా కొంచెం నాజూకు మోతా దెక్కువలో డ్రెస్ చేసుకున్న అమ్మాయిని చూసుంటావ్, కానీ అంతలోనే అక్కి యుడి వైపోతున్నట్టు మాట్లాడుతున్నా వేంటి?

సా: షి సిమ్ప్లీ ఎట్రాక్టెడ్ మి!

శే: 'సిమ్ప్లీ' ఎంత తేలిగ్గా చెప్పావ్. ఇలాంటి విషయాలు అలా అలావదిలేస్తేనే ఆరోగ్యం.

సా: ఏంటోయ్! వేదాంతిలా మాట్లాడుతున్నావ్?

శే: కొంచెం ఉన్నదున్నట్టు చెపితే అలాగే ఉంటుందిలే.

సా: నువ్వు రాను రాను మరీ డల్‌గా అయిపోతున్నావే.

శే: నేను నీలాగే హుషార్‌గా ఉంటూ ఉంటూ ఈ రకమైన డల్‌నెస్‌లోకి దిగాను. నీకే తెలుస్తుందిలే ఒకటి రెండు పార్లు ఆ హుషారు మజా రుచి చేస్తే.
సా: గుడ్‌నైట్. సాయికుమార్ (నిష్క్రమణ)

('అమ్మయ్య' అనుకుంటూ శేఖర్ మరల చదవడానికి ప్రయత్నిస్తాడు.)

(అప్పుడే నిద్రలేచిన ముఖంతో వెంక ట్రావు ప్రవేశం.)

వెం: శేఖర్! నాకో వింత కలొచ్చింది.

విను. జస్ట్ . చేరపడ్డాను. అంతలోనే.... గమ్మత్తుగా ఉందిలే.

ష: అదేదో చెప్పు. మరేం చేస్తాను. వినక తప్పుతుందా!

వెం: ఏంలేదు. మన హాస్టల్ ఇనాగరల్ ఫంక్షన్ అట. అంతా కోలాహలంగా ఉంది. నేను డాబాపైన గులాబీపువ్వు పట్టుకొని వాసన చూస్తూ, ఎదురుగా చూస్తున్నాను....

శే: దీనికేనా పెద్ద హంగామా?

వెం! అసలింకా ఉందోయ్! అంతలో ఒక అమ్మాయి అలా అలా....ఆల్ మోస్టు ఎగురుకుంటూ వచ్చింది. నేను ఆ గులాబీపువ్వు విసిరాను, అది సరిగ్గా ఆ అమ్మాయి హృదయానికే తగిలింది.

శే: ఆ అమ్మాయిచీవాట్లు పెట్టిందా?

వెం: అలాగైనా బాగున్నోయ్, ఆ అమ్మాయి చిరునవ్వు నవ్వింది....ఎన్నో ఊహించుకుంటూ దగ్గరకు వెళ్ళాను. క్షమాపణ చెప్పాలను కున్నాను.... ఏమేమో అనుకున్నాను.

శే: మాయమైందా?

వెం: కాదోయ్! దగ్గరకు వెళ్ళగనే తనే ముందు 'మీరు విసరాలని విసరలేదని నాకుతెలుసు. ఏదో అయింది. దీని గురించి పట్టించుకోకండి' అనేసిందిరా! నేను సిగ్గుకారిపోయాను, అంతలో తెలివొచ్చేసింది.

శే:- బతికి బయటపడ్డావులేగాని పోయి ఆ నిద్ర కంటిన్యూ చెయ్యి. మళ్ళీ వెలిడెక్ట్రీఫంక్షన్‌లో కనిపిస్తుదేమో!

వెం: పోవోయ్! సిల్లీ ఫెలో! నీకు చెప్పడమే పొరపాటు

(వెంకట్రావు నిష్క్రమణం)

(శేఖర్ మళ్లా పుస్తకం తీయాలని ప్రయత్నించి)

శే: నిద్ర ముంచుకొచ్చేస్తుంది. ఈ... ళ కింతే!